

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DECEMBER 1904.

FORÆLDREBLADET

33

I referatet af mødet mellem styrelsen og forældrerådet d. 13. november, som er udsendt til forældrene, står der bl. a.:

Første punkt på dagsordenen var forældrearbejdet. Tilsyneladende er al energien til forældrearbejdet blevet opbrugt i starten. Abildgård omtalte, hvor svært det har været at få forældrene til at deltage (og kun 10 forældrepar har indbetalt 100 kr.), men, hvis man allerede nu indkalder til forældrearbejde i januar, februar og marts, er der sikkert gode chancer for at få stor mødeprocent, og man kan så denne gang føre kontrol med, hvem der møder op. Arbejdet kan finde sted tirsdag, fredag, lørdag og søndag.

I referatet står der videre:

Næste punkt var planlægningen af skolens møderække. fra flere sider blev det fremført, at det ikke kan lade sig gøre at tale om vor målsætning. Målet er for vagt defineret, det må konkretiseres og diskuteres først i studiekredse eller klassemøder og senere på fællesmøder. Kun på denne måde kan man nå til en bredere forståelse af målsætningen. Krarup mente, at det ville være en stor fordel, hvis forældrene inden et møde vidste, hvilke emner der skulle diskuteres.

Disse spørgsmål om forældrearbejdet og skolens målsætning har fået to forældre til at gribe til pennen. Vi bringer på de næste sider de to indlæg.

Noget om forældrearbejde m. m.

Lad mig allerførst advare andre mod at argumentere med deres ægtefælle om vores skole - det kan alt for nemt ende som i dette tilfælde, nemlig med at man provokeres til at komme med et indlæg i forældrebladet.

I referatet af mødet mellem styrelsen og forældrerådet blev spørgsmålet om forældrearbejdet - for jeg ved ikke for hvilken gang - taget op til diskussion, og man håbede ved allerede nu at indkalde til at arbejde i årets første 3 måneder, at få en større mødeprocent. Samtidig blev det diskuteret at føre kontrol med, hvem der mødte op, og derefter idømme de dovne en "bod"!

Det kan ikke være rigtigt, at man, fordi man tror på skolens pædagogiske ide og melder sine børn ind, skal være moralsk forpligtet til at "odelægge" såvel sin fritid som sine tommelfingre for at istandsætte Borrevold - i så fald burde det fremgå af skolens vedtægter. Ved de fleste af skolens møder har jeg siddet og græmmet mig over den kritik, der er øst ud over os arbejdssky forældre, og samtidig følt det helt urimelige i, at man græmmede sig. Jeg har den fulde forståelse af, at vi alle må medvirke til at holde skolens økonomi oven vande, men vil ikke gøre det på bekostning af min mere end dyrebare fritid og samvær med børn og kone - og et hus, der væsentligt mere end Borrevold trænger til reparation. Ligeledes er mit kontaktbehov mere end rigeligt dækket i mit daglige arbejde.

Da det nu har vist sig at være overordentligt svært at få forældrearbejdet gennemført - og jeg tvivler stærkt på, at mødeprocenten skulle blive større, selv om der allerede nu indkaldes til arbejdet - vil jeg foreslå, at vi ser uhyggeligt realistisk på spørgsmålet og sætter skolepengene op til 100 kr. om måneden, og til gengæld lader de forældre, der kan li' det, eller som har en anden

indstilling til forældrearbejdet end undertegnede betale 90 kr., mod at arbejde et nærmere angivet antal timer på skolen.

Da der åbenbart kun er 10 forældrepar, der har indbetalt 100 kr. for at slippe for arbejdet - men såvidt jeg forstår mange flere, der "burde" have gjort det - ville resultatet blive, at der kom flere penge i kassen - og ikke kun undertegnede, men en ikke helt lille kreds af fædre ville føle sig bedre tilpas, når der fremtidig blev diskuteret forældrearbejde.

Om ovennævnte tanke er demokratisk, skal jeg lade være usagt, men jeg tror i hvert fald, at den er realistisk, og vi må erkende, at det åbenbart koster mere end 90 kr. om måneden at holde den skole, vi alle tror på, i gang.

Når jeg nu er i gang, så lad mig også få luft på et andet punkt. Vi må passe på, at vi ikke driver skolen for skolens egen skyld - og ikke gør det til en videnskab. Det, jeg sigter til, er, at der er noget galt, hvis vi med lys og lygte skal lede efter problemer, der skal tages op til debat.

I det tidligere omtalte referat fremføres det, at klasserådene skal lave møder i hver klasse for at finde passende diskussionsemner. Hvis der skal ledes for stærkt efter emnerne, er jeg tilbøjelig til at tro, at man skal lade være med at lede. Jeg mener dermed ikke, at vi ikke i skoleåret skal afholde et par fællesmøder og på disse få sat et eller to konkrete problemer under debat - det, jeg vil protestere imod, er, at vi med djævelens vold og magt skal finde et problem. Problemerne skal såmænd nok melde sig af sig selv - og lad så styrelse eller forældreråd indkalde til drøftelse.

Ovennævnte kan måske udlægges som et surt indlæg, men er blot en doven "forælders" forsøg på og så at yde sit forældrearbejde - blot på en anden måde.

O. Møller

Den lille skole har en målsætning.

Kommentar til referatet af mødet den 13. november.

Det var overraskende at læse påstanden om, at det ikke kan lade sig gøre at tale om skolens målsætning. Er den påstand rigtig, har vi hos os misforstået en del vedrørende den lille skole. Ved skolens start var det ganske vist svært at øjne en målsætning, men siden har man på de store møder og på klassemøderne haft rig lejlighed dertil.

Det ville i øvrigt være mærkeligt, om skolens grundlæggere og lærere gik i gang med denne vældige opgave uden et bestemt sigte. Jeg mener, det er forkert og kan være direkte farligt at hævde, at skolen ingen målsætning har.

Hvis jeg skulle prøve at formulere en målsætning ud fra mine indtryk fra møderne, af skolens fagfordeling og lærernes begrundelser for deres undervisning, må den lyde således:

"Skolen skal sammen med hjemmet tilstræbe at være et sådant personlighedsudviklende forum for børnene, at de efterhånden kan forme deres selvstændige, vurderende og skabende tilværelse, hvori identitetsproblemer får dårlige vilkår. En tilværelse, hvor autoritetstro, tradition og konvention er begreber, der uaf-ladeligt tages op til prøvelse."

Denne målsætning kunne sikkert også være folkeskolens, man ville blot ikke have mulighed for at praktisere den der, så længe blandt andet kundskabstilegnelsen bærer 1. prioriteten. I den offentlige skole har man endnu ikke lært at større kundskabstilegnelse på ingen måde fører til bedre muligheder for at skabe harmoniske mennesker.

Jeg mener, der er flere ting, der viser os, at den lille skole har en målsætning svarende til den ovenfor skitserede:

1. Ved møderne er der adskillige gange henvist til den blå betænkning (undervisningsvejledning for folkeskolen), i dens formålsparagraffer hedder det blandt andet et sted:

"Afgørende vægt må lægges på de kulturelle, moralske og åndelige værdier på samme tid, som man i stigende grad må se skolens læseplaner i relation til samfundets materielle problemer, dets økonomiske og sociale udvikling."

Og et andet sted:

"Den voksende erkendelse af, at traditionelle eksamensformer dominerer for stærkt, fører til kravet om mere varierede bedømmelsesmetoder, hvorved der ikke alene tages hensyn til børnenes kundskaber, men også til deres personlighedsudvikling og karakterdannelse i almindelighed."

Nu ved enhver med blot et minimalt kendskab til folkeskolen, at disse passager er lige så langt fra skolens virkelige forhold, som ægteparrets løfte til præsten under vielsen er det fra gennemsnitsægteparrets dagligdag.

Men vi kan på vor skole gennemføre en sådan målsætning. Vi vælger selv vore forældre, vore lærere og vor bestyrelse, og skolens fagfordeling adskiller sig væsentligt fra folkeskolens.

2. Mange gange er Gladsaxes lille skole og Bernadotteskolen nævnt som skoler, hvorfra vi kunne hente erfaringer, og begge skoler har ganske tydeligt en målsætning. Vi har f. eks. aldrig hørt om erfaringer gjort på andre privatskoler.

3. De folk udefra, der har foredraget ved vore store møder, peger også i en bestemt retning. Ledte vi efter målsætningen, kunne det have været på sin plads at høre om til eks. Zhaleskolens lederes erfaringer, den

er dog også en privatskole.

4. Ikke blot møderne har givetet fingerpeg om målsætningen. Man behøver blot kaste et blik på skemaet. Her ser man, at P-fag, rytmik og musik besætter en væsentlig del af ugens timer.

For mig at se viser kendsgerningerne, at det ikke kan være rigtigt at hævde, at skolen ingen målsætning har. Måske er det heller ikke ment, som jeg har opfattet referatet, men jeg finder det farligt, om den opfattelse skulle indsnige sig, at vi mangler en målsætning. Fordi et mål ikke er konkretiseret og diskuteret tilstrækkeligt, kan det ikke føre til den antagelse, at målet slet ikke findes. Når man i det store samfund aldrig bliver færdig med at diskutere demokrati, er det ikke ensbetydende med, at vi ikke har demokrati som målsætning i vort samfund.

Søren Bang

Lærermødet d. 26. november blev afholdt på den lille skole i Roskilde. Følgende er en artikel fra "Unge Pædagoger", hvori Peter Bording, lederen af den lille skole i Roskilde, giver udtryk for sit skolesyn.

FORÆLDRESKOLEN

Af S.P. Bording Petersen

Enhver skole har et formål. Landets største skole, folkeskolen, udtrykker sit formål således: *Skolen må fremme og udvikle børnenes anlæg og evner, styrke deres karakter og give dem nyttige kundskaber.* Denne formålsparagraf er på den ene side så bred, at alle forældre, uanset livsholdning, tro og idealer, kan anerkende det rimelige i et sådant formål med skolen, og på den anden side så snæver, at enhver fortolkning, som går ud over den sproglige formulering af paragraffen, må blive en fejlfortolkning.

Den lille skole, som er oprettet af forældre, der ikke bygger deres fællesskab på fælles livsholdning, tro eller idealer, kan ligeledes anerkende folkeskolens formål som et rimeligt formål, der må tages helt bogstaveligt og i overensstemmelse med den sproglige formulering må opfattes som en helhed, der vel beskriver tre forskellige sider af det, som er skolens opgave, men ikke fremhæver nogen del af formålet frem for andre.

Det store flertal af folkeskolens skoler er opbygget på den opfattelse, som også udtrykkes af det store flertal af folkeskolens lærere, at skolen gennem kundskabsmeddelelsen og forsøget på bibringelse af færdigheder, en bibringelse, der ofte har karakter af meddelelse, opfylder sit formål. En sådan opfattelse er ikke forenelig med folkeskolens formålsparagraf og heller ikke med den pædagogiske virkelighed.

At give børnene nyttige kundskaber er et formål side om side med og ikke over udviklingshjælp og bevidst karakteropdragelse. Kundskaber er ikke grundlaget for udvikling af evne og anlæg eller for karakterudviklingen, men et resultat af fremskridt på begge disse områder. Kundskaber er i så høj grad et personligt fænomen, dele af personligheden, som vi ikke uden videre kan modtage, men må erhverve os gennem en ofte anstrengende personlig aktivitet.

Folkeskolens hele opbygning: Administrationsform, struktur, undervisningsplaner, lokaler m. m., er i almindelighed udformet som en konsekvens af denne rent kundskabsorienterede opfattelse og gør det meget vanskeligt at tilgodesede udviklingsmæssige og karakteropdragende sider af folkeskolens opgave.

En skole, som i dag vil have muligheder for at indrette sig i konsekvens af sit formål, som vor pædagogiske erkendelse byder os det, må blive en friskole, en lille skole, en forældre skole.

Forældreskolen

Skolen er ét af forældrenes hjælpemidler deres opdragelse af børnene. Det vil derfor synes naturligt, om der var det størst mulig samarbejde mellem skolen og forældrene med forældrenes aktive deltagelse i skolens arbejde i så vid udstrækning, som det er muligt. De

ville endvidere være naturligt, om forældrene til de børn, der befandt sig i skolen var direkte meddelagtige i planlægning og gennemførelse af skolens arbejde, og var direkte ansvarlige for de på skolen eksisterende arbejdsforhold, i velfærdsstaten selvfølgelig med al mulig støtte af de offentlige midler.

I folkeskolens praksis virker det ofte, som om skolen repræsenterede en eller anden samfundsinstans, som ved skolens port overtog børnene fra forældrene. En skole, der vil og skal være bevidst karakteropdragende, må imidlertid virke i forlængelse af og som supplement til hjemmenes opdragelse. Skolen må have muligheder for og pligt til at drofte sit arbejde med forældrene og orientere dem om de pædagogiske vurderinger, som ligger til grund for skolearbejds aktuelle udformning.

En skole, som skal praktisere et sådant intenst samarbejde med forældrene, som samtidig skal have mulighed for at fremme og udvikle det enkelte barns anlæg og evner, må være en lille skole. Den må være indrettet, så læreren har en reel mulighed for at følge og kontrollere det enkelte barns udvikling på alle områder. Der må på de områder, hvor individuelle forskelle gør sig gældende, arbejdes med små grupper; det må på de områder, hvor alle kan være fælles om arbejdet uanset køn, alder, intellektuelle evner og andre individuelle forskelle, være muligt at tilrettelægge arbejdet som et samarbejde mellem alle de forskellige børnegrupper, hvor de enkelte børns anlæg og evner kan supplere hinanden. Alle børn må have en chance for allerede fra deres første skoleår at øve sig på at indrette sig efter alle de andre og indpasse sig i et for barnet overskueligt samfund.

Skolens indhold

En skole har tre naturlige arbejdsområder: De naturlige menneskelige aktiviteter; beskæftigelsen med naturens, menneskenaturens og menneskesamfundets forhold; oplæringen i brugen af de redskaber, som mennesket har skabt sig og som er nødvendige til livets og samfundets opretholdelse og udvikling. Inden for alle tre områder må skolen arbejde med sigte mod

formålsparagraffen. Det er blandt andet skolens opgave gennem børnenes arbejde inden for alle tre områder at fremme deres produktive holdning, udvikle deres konstruktive og intellektuelle evner, give dem øvelse i at indpasse sig i menneskesamfundet og give dem muligheder for at udvikle en hensigtsmæssig karakterstruktur.

Udgangspunkt: Det enkelte barns anlæg, evner og interesser

Svarende til de tre nævnte naturlige arbejdsområder opdeles skolearbejdet i de tre fagområder: Praktisk-produktive fag, kort benævnt P-fag, orientering og redskabsfag. Disse fagområders indhold vil senere blive behandlet mere indgående. Her skal blot bemærkes, at arbejdet, blandt andet i konsekvens af formålsparagraffen og bestemt af hensynet til det enkelte barn, i redskabsfagene læsning, regning og eventuelle sprog, må være præget af nøje tilrettelægning for det enkelte barn, af individuel instruktion og kontrol. Det vil være nødvendigt at anvende selvkontrollerende materialer i udstrakt grad, og arbejdet må tage direkte sigte på at udvikle læsefunktionen, regnefunktionen og eventuelle sprogfunktioner, således at læseundervisningen må blive en oplæring til at læse gennem aktiv læsning af et materiale, der er afpasset efter barnets udviklingsniveau, evner og interesser; regneundervisningen må tage sit udgangspunkt der, hvor det enkelte barn står m. h. t. de matematiske (regnemæssige) begrebers udvikling og lede barnet frem til den nødvendige beherskelse af situationer, som indeholder regnemæssige problemer; og sprogundervisningen må hvile på en interessebetonet anvendelse af det aktuelle sprog. Vi må opfatte redskabsfagene som værende i høj grad kulturelt betingede i den forstand, at børnenes motivering for at beskæftige sig med disse er meget afhængig af omgivelsernes holdning til disse funktioner. F. eks. vil et barn, som til stadighed er omgivet af mennesker, som beskæftiger sig med læsning, hvad enten denne har et underholdende eller et fagligt indhold, have langt lettere ved at komme i gang med læsning og ved at lære det, end børn fra hjem, hvor man i ringe grad beskæftiger sig med læsning. En stor del af skolens arbejde på redskabsfagenes om-

råde vil bestå i stimulering af børnenes interesse for arbejdet med disse fag, og dette stimuleringsarbejde vil væsentligst komme til at foregå i forbindelse med arbejdet på de to andre hovedområder: P-fag og orientering.

Livets skole

Skolen har til alle tider været et sted, hvor børn og unge under ledelse af voksne har forberedt sig på voksenlivet. Et sted, hvor børnene mere systematisk, i dertil specielt indrettede lokaliteter og i relativ ro og fred kunne gøre de erfaringer, som er grundlaget for en menneskelig tilværelse i samfund med andre mennesker. I vort komplicerede samfund, hvor produktionen af livsfornödenheder i den grad er specialiseret, at det kan være vanskeligt for børnene i tilstrækkelig grad at gøre de erfaringer, som kan være grundlaget for elementære begreber omkring menneskets fundamentale behov og deres opfyldelse, og hvor hjemmene heller ikke kan være indrettet, så det gøres muligt, må skolen være stedet, hvor disse erfaringer gøres. Dette er blandt andet grundlaget for en stor del af de aktiviteter, som udgør P-fagsområdet. Svarende til menneskets fundamentale aktiviteter: at skaffe sig føde, at tilberede mæden, at anvende redskaber, at gøre sig klæder og at lave sig en bolig, har børnene (efterhånden som det kan gøres praktisk muligt) mulighed for i P-fags-perioderne at arbejde med husdyr og/eller havebrug, bygge hule, arbejde på værksted eller i køkken, sy, strikke, væve o.s.v. Der foregår gennem disse aktiviteter en elementær kulturformidling, som vil være begrænset til at foregå gennem børnenes fritidslege, hvis skolen ikke giver mulighed derfor. Ud over dette er det efterhånden en erfaring, at den for barnets fortsatte udvikling vigtige produktive eller skabende holdning til tilværelsen, dets kritiske sans, dets krav om kvalitet, dets vurderingsevne og dets kendskab til egne muligheder gennem arbejdet på P-området får særdeles gode vækstbetingelser. Dette gælder både den nævnte gruppe af P-fag og den gruppe, hvor aktiviteterne afspejler de urgamle menneskelige tendenser til at gøre sig billeder, meddele sig, iagttage, fabulere, synge, spille, danse, bevæge sig rytmisk. Den sidste gruppe P-fag

består blandt andet af formning, dramatisering, musik, bevægelse og sprogligt-produktive aktiviteter (digte, fabulere, dramatisere).

Samlivets skole

Det er en af skolens fornemste opgaver at give børnene lejlighed til, i et for dem overskueligt samfund, at øve sig på hensigtsmæssige samlivsformer. Vi kan beskrive de samlivsformer, som skolen må søge fremmet, ved ord som demokrati, mellemmenneskelig forståelse, respekt for det enkelte menneskes værd o. s. v. En sådan opgave nødvendiggør, at skolen er opmærksom, først og fremmest på det enkelte barns sociale udvikling, men også på dets karakterudvikling og på dets intellektuelle eller rent kundskabsmæssige forudsætninger for at kunne leve op til det modenhedskrav, som selv en lille skoles lillesamfund stiller til det enkelte barn, og som selv sagt alle normalt udviklede børn kan leve op til.

Kundskaber

Spørgsmålet om børnene også i en lille skole vil de få kundskaber, som synes at være nødvendige, synes at være et problem for de fleste. For det første er det et problem, hvad vi skal forstå ved kundskaber. For det andet synes det ikke at være tilfældet, at det er gennem kundskabsmeddelelsen, at vi bibringer børnene kundskaber. Kundskaber kan ikke erhverves gennem passiv modtagelse; erhvervelsen forudsætter en produktiv aktivitet omkring kundskabsstoffet, mental eller fysisk. For det tredje synes den opfattelse, at en skole, som også er bevidst karakteropdragende (en skole vil altid være karakteropdragende), vil være mindre effektiv i kundskabsmæssig henseende end den rent kundskabsmeddelende skole, ikke at have noget særligt grundlag. En rent kundskabsmeddelende skole ville desuden ikke være i overensstemmelse med folkeskolens formålsparagraf, som foreskriver skolen både at være bevidst udviklingshjælpende, bevidst karakteropdragende og bevidst bibringende *nyttige* kundskaber.

Eksamen, overgang til anden uddannelse

Det er hverken i overensstemmelse med folkeskolens eller den lille skoles formål at lægge

skolearbejdet til rette med henblik på at forsyne et mindretal af børnene med en eksamen, som kun har værdi i relation til den prestige, den forsyner barnet med. Dermed være selvfølgelig ikke sagt, at skolen ikke skal søge at vurdere barnet på forskellige områder; det er der jo blandt andet brug for med henblik på at kunne tilrettelægge arbejdet tilstrækkeligt grundigt, og når skolen skal vejlede barnet omkring skolegangens slutning; men det må være skolens opgave at søge frem til metoder, som gør det muligt at give en bedre vurdering af et større sæt af egenskaber, evner og færdigheder, som udgangspunkt for skolens vejledning af den enkelte.

Når det, som den lille skole søger at bibringe børnene, er lige så værdifuldt, som det folkeskolen bibringer børnene, kan den lille skoles elever ikke være ringere stillet end andre børn i en videregående uddannelse. Dertil kommer, at den lille skoles oprettelse blandt andet er af født af eksamensskolernes urimeligt store indflydelse på folkeskolens form og indhold, hvorfor det vel heller ikke er helt rimeligt at vur-

dere den lille skoles muligheder i forhold til, hvorledes dens elever vil klare indpasningen under sådanne former.

Det »sektariske«

Den lille skole adskiller sig ikke fra folkeskolen ved sit formål, som er det samme som folkeskolens, men ved sin administrationsform (direkte forældreledelse), sin størrelse, sit pædagogiske grundlag, kort sagt ved den metode, som den søger at praktisere med henblik på at nå målet, en metode, som der ikke i øjeblikket er basis for at anvende i det offentlige skolevæsen. En lille skole kan i visse henseender karakteriseres som et eksperiment, men til forskel fra det kolossaleksperiment, som hedder folkeskolen, har den lille skole en chance for at kontrollere sit eksperiment, fastholde det teoretiske grundlag og til enhver tid ændre sin form og sit indhold i overensstemmelse med eksperimenternes udfald. En lille skole er kun sektarisk i den forstand, at den søges af forældre, som bekymrer sig mere om deres børns skolegang, end det er almindeligt. *

DECEMBER

Ja, så går årets længste måned på hæld. Og hvilken måned har det ikke været? - hemmelighedsfuld, spændende. Scenen, den stadigt tilbagevendende: - Man hører børnene længe før, de er inde. Døren bliver smækket op og ikke lukket igen. Man ruster sig til det, der kommer, og prøver ubemærket at nå ud og lukke døren. Drengene er allerede inde i stuen med fodtøjet på, ivrige, bristefærdige af alt det, de skal have fortalt. Tøjet bliver flået af og smidt til højre og venstre, et halstørklæde havner i en urtepotte på væggen, en hue i sukterskålen, og resten får stuen til at ligne en slagmark. Så åbner de deres skoletasker-, den lille fra børnehaveklassen så febrilsk, at han knapt kan finde låsen, den "store" fra første lidt mere verdensmandsagtigt, allerede så stor, at han forsøger at skjule sin iver, men han klarer det ikke - ikke rigtigt. Begge drengenes øjne stråler, og de forsøger at overdøve hinanden, mens de fortæller deres nyheder, til sidst råber de så højt, at det er umuligt at høre, hvad de siger. Efterhånden får man dæmpet dem så meget ned, at sætninger trænger igennem: - Mor du kan tro, at jeg har en overraskelse til dig. - Mor du kan tro, du bliver spændt. - Mor du skulle bare vide, hvad jeg har lavet til dig. Og op haler de deres fint indpakkede gaver. Man sidder der med en klump i halsen over glansen i deres øjne og iveren i deres stemmer. - Mor, det er til dig, - jeg har selv lavet det! - Jamen, jeg skulle jo først have det til jul, siger man og ser, at noget af glansen slukkes i deres øjne. - Du kunne jo lige se det mor, og så glemme det igen. Det går man med til, og så bliver man enige om, at de flotte ting kunne man jo give mormor eller farmor, for de vil også blive glade for sådan nogle overraskelser, - nu, da mor har set dem.

Man sender en tanke til sidste måneds store

sensation her i huset. Mor havde glemt, at det var lørdag, og havde ikke handlet ordentligt, og om søndagen gik ungerne rundt og pralede til alle og enhver, der gad høre på dem: - I kan tro, vi har fået noget dejligt til middag i dag - uhm - vi fik kartofler varmet i so-o-ovs.

Men det er jo så længe siden, og nu sidst i december er børnene også mere modne med hensyn til julegaverne. Nu trækker de pakkerne op lige for næsen af en og beder samtidig om, at man vender sig om imens, og når man så parerer ordre, skal de alligevel en lille tur rundt om en, så man får et glimt af pakken, for ellers

er der jo ikke noget ved det - vel? Men indholdet får man ikke at se, skønt det resten af tiden før jul lyder: - Mor, er du ikke spændt? - Mor du kan tro, du bliver overrasket. - Far, du aner ikke, hvor flot det er, det, jeg har lavet til dig! Og når man skælder ud, lyder det: - Du kan tro, du får ingen julegave af mig, jeg giver den til en anden! (Den er grim - ikke).

Så kommer de sidste dage, hvor de kommer hjem med resterne af deres malerier, lerting og træting, og så bliver der holdt udstilling. Når vi er færdige med at købe, hænger børnene det op, som de selv synes bedst om, og resten bliver gemt væk.

- Endelig er det juleaften og man bliver virkelig overrasket og lykkelig. Man behøver ikke at forstille sig, for de ting, børnene har lavet, er virkelig så meget værd, at man med glæde vil bruge dem. Man behøver ikke at nøjes med at glæde sig over glansen i deres øjne.

Man sender Gerda og de andre lærere mange venlige tanker, fordi de har formået at holde børnene beskæftiget i denne "frygtelige" måned, men mest fordi, de har formået at få børnene til at føle deres eget værd så meget, at de knapt har tænkt på, at de også selv skal have

julegaver. - TAK!

Og julenat, når man træt og mødig ligger i sin seng, kan man ikke lade være med at græde lidt. Den klump, der har været i halsen så mange eftermiddage i denne måned, må væk, og så har man råd til at smile lidt ad sin egen sentimentalitet bagefter.

Sådan er det at have aktive og lykkeligt beskæftiget børn, og man sender en tanke til en skole, som giver ens børn helt andre oplevelser, end dem, man selv fik.

Juletak til alle

C. Pilehave Andersen

JULEMARKED.

Julemarkedets afvikling kan vist nok kaldes en succes både hvad angår nettooverskud og solidaritet. Der kom 2.268,64 kroner på en rød bankbog, og forældreindsatsen var fin fin. (Blev anmodet om ikke at fremhæve arrangørerne. Det være hermed undladt.) Men altså viste det sig, at den solidaritet, der blev efterlyst på generalforsamlingen i sommer, virkelig er til stede, når det gælder. Lad os håbe, at den viser sig igen, når vi skal i gang med forældrearbejdet til nytår.

Forældremøde for 3. klasse den 30. okt. 1964.

Mødet indledtes med Ib's beretning om den forløbne tid siden sidste møde samt hans tanker og ønsker for den kommende tid. Der var tilfredshed blandt lærerkræfterne med børnenes overståede standpunktsprøver; denne bedømmelse blev fremlagt uden at nævne børnenes navne. Man enedes om, at man en gang årligt ville tage en åben diskussion om hvert barn. De tilstedeværende forældre var enige om, at det ville være sundt at høre om de øvrige børns standpunkt, opførsel og eventuelle problemer, naturligvis forudsat disse var af normal karakter. Større problemer vil som hidtil blive drøftet mellem vedkommende barns forældre og lærer.

Endvidere omtaltes diciplinære straffe, f. eks. hjemsendelse af børn, der ikke havde udført deres hjemmearbejde; forældrene ønskede i så tilfælde at blive adviseret, før barnet blev sendt hjem. Var der ingen hjemme til at modtage barnet, måtte det anbringes i et værelse på skolen for sig selv, til hjemmearbejdet var udført.

Der diskuteredes endvidere P-fagenes omfang, undervisningsplaner, folkeskolekrav kontra den lille skoles ønsker, samt børnenes forberedelse til og muligheder for at imødekomme de krav, der vil stilles dem efter den lille skole.

Aftenen afsluttedes med valg af to forældrerepræsentanter, fru Pusser Winblad & fru Ellen Beckmann, til afløsning af hr. Torben Andersen, der ønskede at fratræde.

Emnet "forældrearbejde" på skolen berørtes, men Ib ville gerne senere komme tilbage hertil.

T. & E. Beckmann

Forældremøde 1. klasse.

Det var jo tanken, at der inden midten af januar skulle arrangeres klassemøder, hvor vi skulle finde frem til - og diskutere - emner til et fællesmøde i februar.

Mon ikke vi tirsdag den 12. januar skulle være over juletræt- og travlheden, så vi kunne mødes - forhåbentlig med mange gode ideer.

Altså klassemøde tirsdag d. 12. januar kl. 20.

Jeanne Møller

Lokaleforholdene i P-fag.

Vi har haft en god sæson i vore P-discipliner, MEN--- indretningen af lokalerne gik i stå i september måned, og nu kniber det alvorligt for os. --- Vi kan ikke være der!

Hvem kan hjælpe os med at gøre lerrummet og sløjderummet færdigt inden januar?

Agnes & Ulf

OBS!

Husk lige at se efter, om børnenes skiftesko endnu passer dem, og om der er tydeligt navn i, inden de igen får dem med efter juleferien.

Der er endnu børn, der ikke har gymnastiktøj med, vi må ha' det i orden til d. 5. januar. Også her gælder tydeligt navn på det hele.

SKOLEKALENDEREN.

Fredag d. 18. dec. juleafslutning

1965.

Tirsdag d. 5. jan. første skoledag

Tirsdag d. 12. jan. forældremøde i 1. klasse

Vinterferie lørdag d. 20 febr. - mandag d. 1.
marts, begge dage incl.

Torsdag d. 11. marts skolefridag

HELSINGØR LILLE SKOLE

De Mezasvej 13, Helsingør
giro 122606
telefon 210203

Skolelederen træffes bedst pr. telefon eller personligt på skolen mellem kl. 13 - 14.

Forældrene bedes ringe til skolen mellem kl. 7,50 og 8,10, hvis børnene af en eller anden grund ikke kommer i skole. Det giver skolen større tryghed for at børnene ikke bliver væk undervejs.

Red.: Grethe Dam Pedersen, Torben Andersen,
Kirsten Hornemann.
Lay-out: Visse Listoft.